

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXI. De Joannis & Philippi obitu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

qui nuptias damnabant. An forte, inquit, Apostolos improbabant. Petrus enim & Philippus liberos ex legitimis nuptiis procreaverunt. Philippus etiam filias viris collocavit. Paulus quoque in quadam epistola suam ipsius conjugem compellere non veretur. Quam tamen ideo secum minimè circumduxit, ut expeditior ministerium suum obiret. Sed quoniam in hunc sermonem incidimus, non pigebit aliam quoque memoratu dignam ejusdem Clementis narrationem apponere, quæ in septimo ejusdem operis libro refertur in hunc modum: Ajunt, inquit, beatum Petrum, cum uxorem suam duci ad supplicium vidisset, gaudio exultasse, quod à Deo vocata, ac mox in patriam reditura esset: eamque proprio nomine compellentem, hortatorio & consolatorio vocis sono inclamasse: Mulier memento Domini. Hujusmodi erant Sanctorum connubia: hujusmodi erat carissimorum perfecta dilectio. Atque hæc utpote præsentis argumento accommodata, opportunè in hunc locum coniecimus.

CAPUT XXXI.

De Joannis & Philippi obitu.

Vide
Niceph.
l. 1. c. 35.

DE Paulo quidem & Petro, tempus & modum cædis, locumque in quo cadavera ipsorum deposita sunt, jam superius retulimus. De Joanne vero tempus quidem ipsum aliqua ex parte designavimus: locus vero in quo sepultus est, ex Polycratis qui ephesinorum ecclesiæ Episcopus fuit, epistola demonstratur. In qua scribens ad Victorem Romanæ urbis Episcopum, Joannis simul ac Philippi Apostoli, ejusdemque filiarum mentionem facit his verbis: Nam & in Asia, inquit, magna quædam lumina extincta sunt, quæ sufficitabuntur in novissimo die adventus Domini, tunc cum de cælo veniet cum gloria, & universos Sanctos requiret: Philippum intelligo, qui fuit unus ex duodecim Apostolis, mortuusque est Hierapoli cum binis filiabus quæ in virginitate consenserunt. Altera quoque ejus filia quæ spiritualem quandam vitam duxit, Ephesi sepulta est. Sed & Joannes, qui supra pectus Domini recubuit, fuitque Sacerdos Dei laminam gestans, & martyr & doctor, hic inquam, Joannes in urbe epheso conditus jacet.

σολων ἔξετασθῆναι ἐν συζυγίαις καὶ ἀλλοῖς
φάσκων ἢ καὶ τὰς Ἀποστόλους ἀποδοκιμα-
σαι. Πέτρος ἔμψυχοι Φίλιππος ἐπαυ-
ποίησάν το. Φίλιππος ἦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
θράσων ἔξεδωκε. καὶ ὁ γε Παῦλος οὐκ ἔδει
ἐν τῷ ἐπιτολῆ τῷ αὐτῷ ἀποσταθροῦσθαι σὺ-
ζυγον, ἢν ἔπεισέκομιζε, διὰ τὸ τῆς ὑπερ-
σίας εὐσαλῆς. ἐπεὶ ἡ τῶν ἐμνήσθημεν, ἡ
λεπταὶ καὶ ἀλλοῖς ἀξιοδοτήσασιν ἰσορῶν τὰ αὐτῶν
ἀσθενῶν, ἢν ἐν τῷ ἐβδόμῳ σερμαλίῃ τῶν
ἰσορῶν ἀνέγραψε τὸν τσοπον. Φασὶ γοῦν τὸ
μακάριον Πέτρον, θεασάμενον τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα ἀπαγορεύει τὴν ἐπιθανάτω, ἡ
ἀθνητῶν τῆς κλήσεως χάριν καὶ τῆς εἰς οὐρανὸν
ἀνακομιδῆς. ἐπιφωνήσας ἡ δὲ μάλα ἀπο-
στεπικῶς καὶ ἀσθενῶν ἔξ ὀνόματος ἀπο-
σειπῶντα. μέμνησο ὡς αὐτὴ ἔκειτο. τοιαύτη
ἦν ὁ τῶν μακαρίων γάμος, καὶ ἡ τῶν Φίλιπ-
των τελεία διάθεσις. καὶ ταῦτα ἐξ οἰκείας οὐκ
τῆς μὲν χεῖρας ὑποθέσει, ἐνταῦθα μοι καὶ
ἐν κείῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ΄.

Περί τῆς Ἰωάννου καὶ Φιλίππου τελευτῆς.

ΠΑῦλος μὲν οὖν καὶ Πέτρος τῆς τελευτῆς
τῆς μὲν τὴν ἀπαλλαγῆναι ἔβρι τῶν σκην-
μάτων αὐτῶν ἀκαθάρσεως ὁ χῶρος, ἢ
ἀσθενῶν ἡμῖν δεδῆλωται. ἔξ Ἰωάννου, τὰ
μὲν ἔχοντα ἡδὴ πως εἰρηματὸ δὲ γε ἰσχυρῶς
ματὸς αὐτῶν χωρίον, ἔξ ἐπιστολῆς Πολυκρά-
της. τῆς δὲ ἐν Ἐφέσῳ παροιχίας Ἐπι-
πῶν οὐκ ἦν, ἐπεδείκνυται. ἡ δὲ Οὐκίτοει Ρω-
μαίων Ἐπισκόπου γράφων, ὅμῃ τε αὐτῶν
καὶ Φιλίππου μνημονεύει τὰ Ἀποστόλων
τῶν τε τῆς θυγατέρων ὡς δὲ πως. καὶ γὰρ
καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγάλα σοιχεία καὶ
κοίμηται ἅπανα ἀναστήσει τῆ ἐσχάτη ἡ-
μέρα τῆς παρσσίας τὰ Κυρίως, ἐν ἡμέρῃ
μὲν δόξης ἔξ ἔραν, καὶ ἀναζητήσει πάντα
τὰς ἀγίας. Φίλιππον τὸν τῶν δώδεκα Ἀπο-
στόλων, ὃς κεκοίμηται ἐν ἰεραπόλει. καὶ δύο θυ-
γατέρες αὐτῶν γένησιν καὶ παρθένοι. καὶ ἑτέρας
αὐτῶν θυγατέρας ἐν ἀγίῳ πνεύματι πολυεύσασ-
μένη, ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἀναπαύεται. ἐπὶ τῆς Ἰω-
άννου ὁ ἐπὶ τὸ σῆμα τὰ Κυρίως ἀναπεσών,

TRAIANUS.

ὅς ἐγγρήθη ἱερεὺς τὸ πέταλον πεφορεκώς, καὶ μάστιγος καὶ διδάσκαλος. ὅδ' αὖ ἐν Ἐφέσῳ κεκοίμηται. ταῦτα καὶ ἀεὶ τῆς τῶνδε τελευτῆς. καὶ ἐν τῷ Γαίῃ ὅς ἐ μικρὰ πρὸθεν ἐμνήθη μὲν διαλόῳ, Περὶ κλῆθ' πρὸς ὃν ἐποίητο τῶν ζήτησιν, ἀεὶ τῆς Φιλίππου καὶ τῆς Ευαγγελίων αὐτῶν τελευτῆς συνάδων τοῖς ἐκτεθεῖσιν ἔτω Φησίν. μὲν τὰτο ὅς πρὸς Φηίδες τέσσαρες αἱ Φιλίππου γεγγρήται ἐν Ἱερραπόλει τῆ καὶ τῶν Ἀσίαν ὁ τὰ Φθ' αὐτῶν ἐστὶν ἐκεῖ, καὶ ὁ τὸ πατρὸς αὐτῶν. ταῦτα μὲν ὅδ' αὖ. ὁ δ' Ἀγκῆς ἐν ταῖς παρῆσσι τῶν Ἀποστόλων, τῶν Φιλίππου Ευαγγελίων ἐν Καισαρείᾳ τῆς Ἰουδαίας ἀμα τῶν πατρῶν τότε διατεθεῖσιν πρὸς Φηίκα τε χαρισματα ἠξιομένων, μνημονεύει καὶ λέξιν ὡς ἐπὶ πως λέγων. ἠλθομεν εἰς Καισαρείαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τῶν Ευαγγελίων ὄντες ἐκ τῶν ἐπιτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῶν. τῶν δ' ἦσαν παρθένοι Ευαγγετέρες τέσσαρες πρὸς Φηίκα. τὰ μὲν ὄντι εἰς ἡμετέραν ἐλθόντα γνώσιν περὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων, ὧν τε καταλελοίπασι ἡμῖν ἱερῶν γραμμάτων, καὶ τῶν ἀντιλεγόμενων μὲν, ὅμως δ' ἐν πλείσταις ἐκκλησίαις πρὸς πολλοῖς δεδημοσιωμένων, τῶν τε παλαιῶν νόθων καὶ τῶν ἀποστολικῆς ὀρθοδοξίας ἀλλοτριῶν ἐν τέτοις διεκλιφότες, ἵππ' ἡ τῶν ἐξῆς πρὸς ἡμῶν ἰσοροία.

A Et hæc quidem de illorum obitu. Præterea in dialogo Caji cujus supra fecimus mentionem, Proclus adversus quem instituta est disputatio, de Philippi ejusque filiarum exitu, planè consentiens cum iis quæ modò retulimus, sic ait: Quatuor posthæc Philippi filia: Prophetides fuerunt Hierapoli Asia civitate, ubi etiam earum & patris Philippi sepulchrum visitur. Hæc ille. Lucas verò in Actibus Apostolorum, Philippi filiarum meminit, quæ dono prophetia: ornata, apud Cæsaream Judææ tunc temporis cum patre degebant. Venimus, inquit, Cæsaream: & ingressi in domum Philippi evangelistæ, qui erat unus è septem, mansimus apud eum. Huic autem erant quatuor filia: virgines prophetantes. Expositis igitur hæctenus quæcunque ad notitiam nostram pervenerunt, tum de Apostolis ipsis & de tempore obitus singulorum, tum de sacris Voluminibus quæ nobis reliquerunt: ad hæc de iis libris qui in dubium quidem revocantur, in plurimis tamen ecclesiis palam leguntur: postremò de illis qui planè spurii sunt, & à recta fide doctrinaque Apostolorum alieni, nunc ad sequentium rerum narrationem progrediamur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ'

Ὁπως Συμεὼν ὁ Ἱεροσόλυμων Ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν.

Μετὰ Νέρωνα καὶ Δομιτιανόν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν χρόνων διετάζομεν, μερικῶς καὶ καὶ πόλεις διεπανάσσεως δήμεων, τὸν καθ' ἡμῶν κατέχει λόγος ἀνακινήσασθαι διωγμὸν. ἐν ᾧ Συμεὼνα τὸν τῶν Κλωπᾶ, ὁ δευτέρου κατὰ σῆματ' ἐν Ἱερραπολίμοις ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον ἐδηλώσαμεν, μαρτυρῶν τὸν βίον ἀναλίσσασθαι παρεκλήσαμεν. καὶ τῆς μάστιγος αὐτὸς ἐκείνῳ, ἔσ' ἀφ' ὅρου ἠδὲ πρῶτον ἐχρησάμεθα φωναῖς, Ἡγήσιππος ὅς δὲ ἀεὶ ἰσὺν αἰρετικῶν ἰσορῶν, ἵππ' ἀφ' ἑρῶν ὡς ἀεὶ ὑπὸ τέτων καὶ τὸνδε τὸν χρόνον ὑπομείνας κατήγορον, πολυτέπως ὁ δὲ ἡμῶν ὡς ἀν' ἡμετέρας ἵππ' πλείσταις αἰκοδοῖς ἡμέραις, αὐτὸν τε τὸν δικαστὴν καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν εἰς τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῶν δ' Κυβίς πάθει πα-

CAPUT XXXII.

Quomodo Symeon Hierosolymorum Episcopus martyrium subit.

Post Neronis ac Domitiani persecutionem, sub hoc cujus nunc tempora commemoramus Trajano, particularem quandam per singulas civitates populari motu adversus nostros excitatam esse persecutionem accepimus. In qua Symeon Cleopæ filius, quem secundum ecclesiæ Hierosolymitanæ episcopum constitutum esse docuimus, martyrio vitam finivisse memoratur. Hujus rei testis est is, cujus verba jam toties retulimus, Hegesippus. Qui de hereticis quibusdam verba faciens, ab iisdem circa hæc tempora accusatum subjungit esse Symeonem, variisq; tormentorum generibus per dies plurimos excruciatum, eò quòd Christianus esset, admirationi fuisse tum judicis, tum satellitibus ac ministris: tandemque eodem supplicii genere quòd Dominus pertulit, vitam

Huc refer Niceph. l. 3. c. 16.